

با اجرا و بازخوانی آثار علی تجویدی؛

## بابک شهرکی «سنگ خارا» را منتشر کرد

«سنگ خارا» عنوان یکی از تازه ترین آثار موسیقایی است که با بازخوانی و اجرای بابک شهرکی از هنرمندان شناخته شده موسیقی کشورمان پیش روی مخاطبان قرار گرفته است.

به گزارش سایت خبری پرسون، آلبوم «سنگ خارا» مشتمل بر اجرا و بازخوانی آثار منتخب زنده یاد علی تجویدی موسیقیدان پیشگام کشورمان با نوازندگی ویولن، نوازندگی پیانو و تنظیم بابک شهرکی در دسترس علاقه مندان قرار گرفت.

«سنگ خارا»، «تنها منشین»، «دیدنی که رسوا شد دلم»، «بازگشته»، «آشفته حالی»، «رفتم که رفتم»، «رفتم و بارسفر بستم»، «پشیمانم»، «آتش کاروان قطعاتی هستند که در این آلبوم گنجانده شده اند. این در حالی است که بابک شهرکی صدابردار، رضا خرم مدیر اجرایی، پرهام عرب (موسسه فرهنگی هنری رادانودیش) طراح گرافیک و معین هاشمی نسب عکاس روی جلد دیگر عوامل اجرایی پروژه را تشکیل می دهند.

میرعلیرضا میرعلینقی پژوهشگر تاریخ موسیقی کلاسیک ایران هم درباره بابک شهرکی و آلبوم «سنگ خارا» نوشته است:

«تمام این ۹ قطعه آهنگ در آلبوم حاضر، از مشهورترین آثار خلق شده در زمینه آهنگ ترانه های کلاسیک فارسی هستند که دست کم پنجاه سال است، شهره عام و خاص هستند، اجرا می شوند، زمزمه مردمانند و جاودانه خواهند ماند.

یادگار دوره ای بی تکرار از آفرینش زیبایی، برآمده از مثلث هنری «آهنگساز»، «ترانه سرا»، «خواننده» که از یگانه رسانه همگانی در آن زمان، بر گوش ها می نشست و دردل ها حک می شد.

این آفرینندگان زیبایی های ماندگار، افرادی محدود با امکاناتی محدود بودند، اما ساخته هایشان در مقطعی کمتر از ۲۵ سال هم خواص پسند بود و هم عامه فهم؛ و این، اصلی ترین خصیصه موسیقی کلاسیک ایرانی در لایه های میانی آن است.

هنرمند بزرگی که اجرای جدید آثارش، دستمایه تهیه این آلبوم واقع شده، استاد علی تجویدی (۱۳۸۲-۱۲۹۸)، از برترین آهنگسازان سپهر آفرینش در آن عصر پر بار است. هنرمندی در وزن ترشکل کلاسیک موسیقی ایرانی، که پرورش یافته محضر استاد الاساتید ابوالحسن صبا بود.

هنر نوازندگی او برآمده از مکتب صبا و استاد حسین یاحقی شد و طی شصت و چند سال تغییری نکرد. اما روند آهنگسازی او به ۲ دوره متفاوت تقسیم می شود: دوره اول (تا سال ۱۳۳۷) که آشکارا زیر تاثیر فضای موسیقی استادان حسین یاحقی و مرتضی محجوبی بودند و با ارکسترهای تک صدایی اجرا می شدند و دوره دوم (از سال ۱۳۳۸ تا پایان عمر) که با آموختن هارمونی و ارکستراسیون، گسترش و بلوغ هنری آشکارتری را برای او آورد و سبک خاص او را در آهنگسازی نشان داد.

در هر ۲ دوره، نغمه های ناب و حاوی بار عاطفی قوی، ساختار مستحکم و اصالت مداری دائمی، به عنوان شاخصه های ثابت او باقی ماندند. تعدادی از ساخته ها با نوازندگی او اجرا شده اند و همان ها هم در دسترس عموم مردم نیستند. آن اجراها، زیبا شناسی مطلوب هنرمند و تا حدی هم پسند زمانه او را در انتخاب فضای دلخواه صوتی، نشان می دهند.

اجرای بابک شهرکی البته با رویکردی متفاوت است و ضمن وفاداری به اصل آهنگ، بیش از اینکه فضای صوتی منتشربه استاد علی تجویدی را یادآور باشد، معرف فضای صوتی انتخابی اوست. در واقع کمان پرتوان او در آسمان نغمات استاد، سیری مبتکرانه داشته که پیش تر نیز در بازنوازی های برخی آثار با کلام آهنگسازان موسیقی کلاسیک ایرانی، شاهد آن بوده ایم.

بخش همراهی با پیانو، سلیقه ای امروزی در هارمونی ارائه می کند که متفاوت با تنظیم اولیه است. بخش های وکال (آوازی/ کلامی) بسیار پرآرایه تر از حد انتظارات معمول اجرا شده اند و گویا قصد این بوده که توانایی تا به حال استفاده نشده اجرای «اینسترومنتال (سازی)» با اطمینانی کامل، نشان داده شوند. تواناهای بی تردید بابک شهرکی در تکنیک نوازندگی از یک سو، شور و حال شخصی او برای تامین احساس فراوان در آرایه مطلب، دقت حرفه ای او در صدابرداری از سویی دیگر، این آلبوم را از اثری جذاب، موثر و با نگرشی نو به اصالت ها معرفی می کند.

گزینش آثار هم بر اساس علاقه شخصی و هم با توجه به شهرتشان بین مردم، بوده است و از هر ۲ دوره (تک صدایی/ چند صدایی) آهنگسازی استاد تجویدی، گزینش شده اند. با همه تجلی های نگاه اینسترومنتال در تهیه این آلبوم، تصمیم مجری آن، بر توجه بیشتر به اجرای بخش وکال این آثار

بوده است.

سخن تازه ای نیست؛ اینکه در غیاب ۲ عنصر مهم از این آثار (کلام و خواننده) می توان غنای موسیقایی آنها را با شنودی نو، واریسی کرد. این امکان با هر نوع سلیقه ای در انتخاب سبک و فضای صوتی، برای مخاطبان انبوهی که به دلایل و شرایط همیشگی، آثار ماندگار را جز با یاد اشعار و صدای خواننده، به خاطر نمی آورند، فرصتی با ارزش و انکار ناشدنی است.

بابک شهرکی متولد سال ۱۳۵۸ در تهران است. از سال ۶۵ نزد همایون خرم ویولن را یاد گرفت. پس از تحصیلات دوره دبیرستان به دانشکده موسیقی رفت. او اساتید دیگری چون ابراهیم لطفی و حسن ریاحی در ویولن و داود گنجه ای و محمد مقدسی در کمانچه داشت. وی علاوه بر نوازندگی، آهنگسازی نیز می کند و در آلبوم های زیادی نیز با هنرمندان دیگر همکاری داشته است.

آلبوم «سنگ خارا» با مجوز شماره ۱۴۰۲۱۳۸۷۷ وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و شماره واسپاری ۳۶۷۷۸ کتابخانه ملی در دسترس مخاطبان قرار گرفته است.